

A R A M I Z D A

Sayın üyemiz,

XVIII. GENEL KURUL ÜZERİNE

Önümüzdeki günlerde XVIII. Genel Kurulumuz toplanacaktır. Hay/i çekişmeli ve ilgi toplamış olan XVII. Genel Kurul'dan sonra, bu kez de aynı şekilde geniş ilgi toplayacağını sandığımız bu genel kurul toplantısı için görüşlerimizi belirtmekte fayda bulunduğu ve bunun aynı zamanda başlıca görevimiz olduğu kanısındayız.

Genellikle az gelişmiş ülkelerde yoğun ve hızlı toplumsal gelişmelerin kaydedildiği, bağımsızlık ve ileriye dönük kalkınma atılımlarının yer aldığı, tutucu, gerici, sömürgeci unsurlara karşı mücadelenin gitgide yaygınlaşarak sürdürüldüğü çağımız dünyasında gelişen olaylar dizisinin yurdumuzu da etkilememesi ve Türkiye'nin bu gelişmeler dışında kalmış olması beklenemezdi. Nitekim 27 Mayıs 1960 Devrimi sonrasında nispeten demokratikleşen ortamında, ana unsur olan halk kitlelerinden az çok kopuk da olsa, özellikle aydın kesiminde toplumsal sorunlar ele alınmaya başlanabilmiş, çözüm yolları aranmaya çalışılmış, kalkınma hamlelerinin nasıl yapılması gerektiği üzerine çeşitli görüşler öne sürülmüş, tartışmaları yapılmıştır. Geniş kitlelerin siyasal bilinçsizlik içinde bırakılmış olması ve hakları konusunda aydınlatılmamış bulunması, buna yönelik çabaların ise yetersiz kalması dolayısıyla, bu bilinçsizlik giderilememiş ve kısa bazı dönemler dışında, planlı kalkınma, sanayileşme ve teknolojik gelişmeye ayak uydurma çabalarına rağmen ilerici yönetimler iş başına gelme olanağı bulamamıştır. Siyasi partiler çıkar guruplarını temsile tabiatları icabı devam etmişler, 12 Mart sonrası hükümetlerin ilerici sayılabilecek bazı atılımlarını sürekli olarak engellemişler, bu hükümetleri sık sık güç koşullar altında çalışmaya zorlamışlardır. Bu durumda modern yönetimin genel icaplarından olan idari reformların yapılmasına bile imkân bulunamamış, 12 Mart öncesinin parlamenter çekişmeleri sona ermemiştir. Şurası açıktır ki, gerçekçi kalkınma hamlelerine girebilmek ve gerçekten ileri, modern bir toplum olabilmek; gerekli yapısal değişimleri gerçekleştirebilecek, modern üretim yöntemlerini uygulayabilecek ve ekonomik gelişmeyi sağlayabilecek, halka dayanan, halk yararına çalışacak, modern teknolojik ve ekonomik bilgilerle sahip güçlerle olacaktır.

Yurdumuzda son yıllarda sürdürülen bu tür fikir açılımları, elbette etkisiz kalmamış, ilerici görüşler gitgide yaygınlaşarak zor koşullar altında dahi olsa toplumumuzun bütün kurumları içinde mücadele vermiştir. Bunun sonucu olarak ilerici görüş son iki (XVI. ve XVII.) Genel Kurul'da başarı kazanmış, Odamızın yönetimine getirilmiştir. Her iki yönetim kurulu da ileriye yönelik çalışmalar göstermiştir. Ne var ki bu çabalar sürekli olarak tutucu çevrelerce engellenmiş, üyelerimize ve kamu oyuna türlü yalanlarla yanlış tanıtılmaya çalışılmıştır. Özellikle XVII. Genel Kurul sonrası bu engelleme çabaları yoğun olarak sürdürülmüş, yer yer Yönetim Kurulu'muz Oda yönetiminin gerektirdiği rutin çalışmaları bile yapamamıştır. Daha önceki sayılarımızda dökümü yapılmış olan bu engellemeleri uzun boylu tekrarlayacak değiliz (Bak. Kasım 1971, Mart-Nisan 1971 ve diğerleri). Ama sunuda kesinlikle belirtmenin yararlı olacağı kanısındayız: Bir genel kurul elbette ki onu oluşturan topluluk içindeki çeşitli görüşleri yansıtacaktır. Sonunda ise bu topluluğun haklarını en iyi savunacağını ortaya koyan, bu topluluğun, isteklerini en iyi yansıtan kesim genel kurul süresindeki mücadeleden galip çıkacaktır. Bundan sonra yapılacak çalışmalarda mutlaka fikir tartışmaları olacaktır ve bunun hesabı bir raki genel kurulda verilecektir de. Ama bu, kaybedenlerin çeşitli oyunlara >

yönetimi elinde bulunduran kesimi, Odanın yapması gereken ve yapmakla kanun hükümleri icabı yükümlü olduğu çalışmalarında baltalaması demek değildir. Yani «yönetime gelemedim, öyleyse kazananlar da hiçbir şey yapmasınlar» anlayışıyla hareket etmek, en azından bu topluluğun demokratik kararlarını hiçe saymak demektir. Unutmamamız gereken ana nokta, Odamızın çeşitli temel görevleri olan bir kamu kuruluşu olduğudur. Bu görevler yapılamazsa kamu hizmetlerinin elektrik mühendisliği ile ilgili birçokları aksar, topluluğumuz içindeki sosyal dayanışma ve bunun gereği olan görevler gerçekleştirilemez. Nitekim XVII. Genel Kurul'da kaybeden taraf-ki biz bunları kesin kes «tutucu-gerici - çıkarıcı ittifakı» olarak nitelendiriyoruz, çeşitli oyunlarla elde edemedikleri Oda yönetimini, bu kez en temel görevlerini de yapmakta engellemeye girişmişlerdir. Bir yıllık çatışma döneminin geniş bir bölümü için yetkisiz kılınan Yönetim Kurulu'muz kalan süre içinde aksayan rutin çalışmaların ötesinde, ele aldığı önemli sorunlarımızı çözümlenecek zamanı bulamamış, ancak temel görevlerindeki gecikmeleri giderebilmek için geceli gündüzlü çaba göstermek zorunda kalmıştır.

Kurulumuzun uzunca bir süre yetkisiz kalması ve bankalardaki Oda hesaplarına tedbir konmuş olması dolayısıyla bu süre içinde gerçekleştiremediğimiz bazı temel görevleri kısaca sayalım :

— Yeni mezun arkadaşlarımızı üye kaydedemedik, bu arkadaşlar iş bulmakta güçlük çektiler.

— Aylık yayın organımızı bu güç koşullar altında gene de az çok gecikmelerle çıkarmayı başardık. Matbaaya baskı ücretlerini uzun bir süre ödeyemedik. Bazan dergiyi bastıracağımız kâğıdı alacak paramız bile olmadı.

— Proje vizelerini yapmadık. Böylece hem proje tatbikatları aksadı, hem de Oda bir gelir kaynağından yoksun kaldı.

— Bu yıl yapılmasını tasarladığımız Teknik Kongre maddi imkânsızlıklar ve ilân edilmiş olmasına rağmen yetkisizlik dolayısıyla resmi temaslar kurulamaması sonucu organize edilemedi, bjr dönem sonraya bırakılması gerekti.

— Çeşitli mesleki ve sosyal sorunlarımızı incelemek üzere kurduğumuz komisyonlar, yeterli faaliyeti göstermek olanağını bulamadılar.

— Uzun bir süre Oda personelinin aylıklarını ödeyemedik.

Odamızı belli bazı zümrelerin çıkarlarına alet etmek isteyen «tutucu - gerici - çıkarıcı» ittifakı yönetimi ele geçiremeyince Oda faaliyetlerini geniş çapta baltalamakta hiç bir sakınca görmedi ve yukarıda verilen örneklerde görüldüğü gibi bunda büyük çapta başarılı da oldu. Ama ne var ki bu durum, aynı zamanda onların maskelerini de düşürdü. Artık kesin bir gerçek ortaya çıktı, oda XVIII. Genel Kurul'da gene karşımıza çıkacak olan bu gurubun amacının, mesleki ve sosyal sorunlarımızı çözümlenmek, yurt sorunlarına eğilmek olmadığıdır. Geçen kongrede eleştiremeyen, fikirsiz, hiç bir temel görüş öne süremeyen bu klik, bu kez karşımıza sanırız ki bizim sloganlarımıza sahip çıkarak gelmeye çalışacaktır. Fakat bunun arkasındaki samimiyetsizlik, yurtsever ve ilerici olmayan görüşlerinin bu tür maskelenmiş olması bilinçli üyelerimizi yanıltmamalıdır. Sizlerin açıkça bilmesi gereken ve XVII. Genel Kurul sonrası olayların apaçık ortaya koyduğu gerçeği bir kez daha tekrarlayalım :

Bizler, yani «ilerici, yurtsever» elektrik mühendisleri, karşımızda her zaman sözü konusu «tutucu - gerici - çıkarıcı» ittifakını bulacağız. Bu nitelikleri dolayısıyla yabancı sermayenin, yüksek bürokratik yönetimin çoğunluğunun ve gerici çevrelerin örgütlediği ve

bir takım çıkarlar gösterdiği bu klikle mücadele edeceğiz. Bir kamu görevini yürütmekte olan Odamızın yönetimini lâik ve demokratik görüşleri hiçe sayan, özellikle teknik personelin mesleki ve sosyal sorunlarını, buna bağlı olarak yurt sorunlarımızı ulusal çıkarlar açısından çözümlenmeye yanaşmayacak olan bu ittifaka teslim etmeyeceğiz. Bunun için büyük bir çoğunluğu zaten yurtsever ve ilerici olan siz üyelerimizin XVIII. Genel Kurul'a ilgi göstermeniz, gelmeniz ve bizleri desteklemeniz gereklidir.

GÖREVLERİMİZ

Yeryüzünün teknolojik yönden gelişmiş ülkeleri ve geri kalmış ülkeler arasındaki ilişkiler üzerine görüşlerimizi bundan önce defalarca belirtmiştik. Şimdi, bu durumda yurtsever, ilerici mühendisler olarak görevlerimizin ne olduğunu koyalım. Bunları iki grupta toplayabiliriz:

- 1 — a. Genel teknolojik gelişmeyi izlemek, öğrenmek ve bunu yurdumuzda uygulamak.
b. Özellikle teknolojik yönden gelişmiş ülkelerin bu ileriliklerini, şimdiye kadar ki uygulamalarda kesinlikle görüldüğü gibi, geri kalmış ülkelerin — bu anlamda yurdumuzun da — kalkınmasını engellemekte ve halkımızın sömürülmesinde kullanmalarını önlemek.

Bu görevimizi ancak orta ve yüksek öğrenimin ve sonrası mesleki eğitimin en iyi şekilde yapılmasını ve teknik iş gücünün en yüksek kademesinde çalışanlar ve doğrudan doğruya üretime katkıda bulunan ve değer yaratanlar olarak, gerekli sorumlulukları ve buna uygun yetkileri istemekle ve milli olmayan, milli çıkarlarımızı savunmayan yabancı teknik iş gücünün bu yetki ve sorumluluklardan uzak tutulmasını sağlamakla yapabiliriz.

2 — Görevlerimizden ikincisinin ve asıl sosyal ağırlık taşıyanının ise ilk grup görevimizi yapmamızı sağlayabilecek bir ortam yaratmak olduğunu bilmeliyiz. Tekniğin ve teknolojik gelişmenin halk yararına kullanılabilmesini sağlayabilmek, halkımızın kendi siyasal ve demokratik haklarına sahip çıkacak şekilde eğitilmesini istemek ve bu tür eğitime kendi çapımızda katkıda bulunmak için çalışmamız gereklidir. Görüldüğü gibi yalnızca teknik alanda çaba göstermekle bazı çevrelerde hâlâ yaygın olan «teknik iş gücü yalnızca kendi işine baksın, gerisine karışmasına gerek yoktur» anlayışı hiç de geçerli değildir. Özellikle teknik iş gücü yaptığı görevin ağırlığı oranında iş yeri ve toplum yönetimindeki tüm demokratik haklara sahip çıkmalıdır. Biz bu temel görevlerimizin, yani teknik alanda bilinçli eğitimi, gerekli sorumluluklar ve yetkilerle donatılmayı istemenin ve halkımızın bilinçlendirilmesine katkıda bulunmanın birbirlerinden! ayrı veya kısmen gerçekleştirilebileceği kanısında değiliz. Teknolojik gelişmenin ve kalkınma sürecinin en verimli ve hızlı şekilde planlanması ve uygulanması için halkımızın desteğine muhtaç olduğumuzu biliyor, bunun ancak halkımızın siyasal ve demokratik bilinç düzeyinin yükseltilmesiyle mümkün olacağını, sorunlarımızın çözümünün ancak bunun gerçekleştirilmesine bağlı olduğunu görüyoruz.

Böylesine ağır görevlerin bilincine varabilmek ve bunu yükümlenebilmek için aramızdaki bütün guruplaşma ve klikleşmelerin yok edilmesi; teknik personelin, mesleki ayrımlarla, öğrenim farklarıyla ve mezun olunan kuruluşlar ve üniversitelere göre, bir kısım çıkar çevrelerinin yaratmaya çalıştığı bazı sun'i ayrıcalıklarla bölünmesinin önlenmesi, bu tek görüş ve çalışma yolu etrafında birleşmesi gereklidir. Ancak bu şekilde bilinçli olarak kamu oyunu yeterince aydınlatabilir' ve yurt kalkınmasına halkımıza dönük bir cephe verebilir, kalkınma ortamına ağırlığımızı koyabilir ve yurt sorunlarının ağırbaşlı, bilimsel, halkımızdan destek alarak çözümlenmeye çalışılmasına katkıda bulunabiliriz. Dolayısıyla tüm Türkiye teknik personeli bu ilkeler etrafında birleşmeli, toplumun üretici dinamik güçleriyle ittifak halinde yurt kalkınmasının ve halka dönük yönetimin geliştirilmesi için çalışmalıdır.

İSTEKLERİMİZ

Bu durumda somut isteklerimiz şunlar olmalıdır :

1. Teknik personelin eğitimine gerelcen ağırlık verilmelidir. Bu eğitim Türkiye gerçeklerinden kopuk olmamalı, kalkınmamızın temel sorunlarının çözümüne yönelik, halkımıza dönük olmalıdır.

2. Teknik personele gerekli yetki ve sorumluluklar verilmelidir. Yabancı iş gücünün kalkınma yönetimi ve planlamasındaki etkisi en düşük düzeyde tutulmalıdır. Teknik personele demokratik çalışma olanakları sağlanmalı, uzmanlığı dahilinde dan konularda son söz hakkı verilmelidir. Devlet memurluğunun yaratıcılığı kısıtlayıcı bir takım disiplin hükümlerine bağlı olmamalıdır. Kısacası yönetim ve yürütmeye teknik personel, görüşlerini demokratik yönetim ilkelerine uygun olarak savunabilmek ve yürütmek haklarına sahip olmalıdır.

3. Teknik personele siyasal ve ekonomik haklar tanınmalıdır. Bunun için daha yüksek düzeyde ve dengeli ücret sağlayan, teknik işin gerektirdiği değişik ve ağır çalışma koşullarını göz önüne alan, ekonomik haklarını savunmak üzere sendikalaşma ve grev hakları tanıyan, siyasal kuruluşlarda çalışma olanağı veren ve siyasal görüşlerini belirtmesine engel olmayan bir «Teknik Personel Kanunu» çıkartılmalıdır.

Saygılarımızla,
YÖNETİM KURULU